

SPECYFIKACJA TECHNICZNA

B.07.00.00 TYNKI

1. Wstęp.

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru tynków zewnętrznych i wewnętrznych.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w pkt.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Roboty, których dotyczy specyfikacja, obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie tynków zewnętrznych obiektu wg poniższego wykazu:

- B.07.03.00 Tynki zewnętrzne.
- B.07.04.00 Tynki renowacyjne hydrofobizowany
- B.07.05.00 Renowacja detali architektonicznych.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podane w niniejszej SST są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi normami.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową, SST i poleceniami Inspektora nadzoru inwestorskiego. Ważnym elementem robót tynkarskich jest renowacja i uzupełnienie detali architektonicznych. Zaleca się, aby przed rozpoczęciem robót tynkarskich sporządzić inwentaryzację wszystkich detali architektonicznych stanowiących wystrój budynku. Posiadanie takiej inwentaryzacji zabezpiecza przed utratą możliwości odtworzenia detalu w przypadku jego całkowitego zniszczenia podczas prac.

2. Materiały.

2.1. Woda (PN-EN 1008:2004)

Do przygotowania zapraw stosować można każdą wodę zdatną do picia, oraz wodę z rzeki lub jeziora.

Niedozwolone jest użycie wód ściekowych, kanalizacyjnych bagiennych oraz wód zawierających tłuszcze organiczne, oleje i muł.

2.2. Piasek (PN-EN 13139:2003)

2.2.1. Piasek powinien spełniać wymagania obowiązującej normy przedmiotowej, a w szczególności:

- nie zawierać domieszek organicznych,
- mieć frakcje różnych wymiarów, a mianowicie: piasek drobnoziarnisty 0,25-0,5 mm, piasek średnioziarnisty 0,5-1,0 mm, piasek gruboziarnisty 1,0-2,0 mm.

2.2.2. Do spodnich warstw tynku należy stosować piasek gruboziarnisty, do warstw wierzchnich – średnioziarnisty.

2.2.3. Do gładzi piasek powinien być drobnoziarnisty i przechodzić całkowicie przez sito o prześwicie 0,5 mm.

2.3. Zaprawy budowlane cementowo-wapienne

Marka i skład zaprawy powinny być zgodne z wymaganiami normy państwowej.

Przygotowanie zapraw do robót murowych powinno być wykonywane mechanicznie. Zaprawę należy przygotować w takiej ilości, aby mogła być wbudowana możliwie wcześnie po jej przygotowaniu tj. ok. 3 godzin.

Do zapraw tynkarskich należy stosować piasek rzeczny lub kopalniany.

Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować cement portlandzki z dodatkiem żużla lub popiołów lotnych 25 i 35 oraz cement hutniczy 25 pod warunkiem, że temperatura otoczenia w ciągu 7 dni od chwili zużycia zaprawy nie będzie niższa niż +5°C.

Do zapraw cementowo-wapiennych należy stosować wapno sucho gaszone lub gaszone w postaci ciasta wapiennego otrzymanego z wapna niegaszonego, które powinno tworzyć jednolitą i jednobarwną masę, bez grudek niegaszonego wapna i zanieczyszczeń obcych. Skład objętościowy zapraw należy dobierać doświadczalnie, w zależności od wymaganej marki zaprawy oraz rodzaju cementu i wapna.

2.4. Zaprawy renowacyjne

Do wykonania tynku renowacyjnego należy użyć gotowych mieszanek na bazie wapna trassowego. Suche zaprawy renowacyjne są dostępne w ofercie Sto, Ceresit czy Baunit.

2.5. Masa szpachlowa

Można stosować ogólnodostępne gotowe mieszanki zawierające mikrowłókna oferowane w systemach jak wyżej.

3. Sprzęt

Roboty można wykonać przy użyciu dowolnego typu sprzętu.

4. Transport

Materiały i elementy mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu.

Podczas transportu materiały i elementy konstrukcji powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami lub utratą stateczności.

5. Wykonanie robót

5.1. Ogólne zasady wykonywania tynków

- a) Przed przystąpieniem do wykonywania robót tynkowych powinny być zakończone wszystkie roboty stanu surowego, roboty instalacyjne podtynkowe, zamurowane przebiecia i bruzdy, osadzone ościeżnice drzwiowe i okienne.
- b) Zaleca się przystąpienie do wykonywania tynków po okresie osiadania i skurczów murów tj. po upływie 4-6 miesięcy po zakończeniu stanu surowego.
- c) Tynki należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż +5°C pod warunkiem, że w ciągu doby nie nastąpi spadek poniżej 0°C.

W niższych temperaturach można wykonywać tynki jedynie przy zastosowaniu odpowiednich środków zabezpieczających, zgodnie z „Wytycznymi wykonywania robót budowlano-montażowych w okresie obniżonych temperatur”.

- d) Zaleca się chronić świeżo wykonane tynki zewnętrzne w ciągu pierwszych dwóch dni przed nasłonecznieniem dłuższym niż dwie godziny dziennie.

W okresie wysokich temperatur świeżo wykonane tynki powinny być w czasie wiązania i twardnienia, tj. w ciągu 1 tygodnia, zwilżane wodą.

- e) Tynki renowacyjne wykonać na gotowym podkładzie jako dwuwarstwowe + szpachla.

5.2. Przygotowanie podłoża

W ścianach przewidzianych do tynkowania nie należy wypełniać zaprawą spoin przy zewnętrznych licach na głębokości 5-10 mm. Podłoże musi być mocne, nośne, czyste, suche lub wilgotne, wolne od substancji zmniejszających przyczepność. Powierzchnia podłoża musi być szorstka, porowata zapewniająca dobrą przyczepność. Istniejące powłoki malarskie i tynki należy usunąć co najmniej 80 cm poza strefę zawilgocenia lub zasolenia. Należy skuć zmurzałe fragmenty muru do nośnego podłoża a zwiertzałe spoiny usunąć na głębokość 20 mm. Ślady wykwitów solnych trzeba usunąć szczotkami stalowymi.

Bezpośrednio przed tynkowaniem należy usunąć plamy z rdzy i substancji tłustych. Plamy z substancji tłustych można usunąć przez zmycie 10% roztworem szarego mydła lub przez wypalenie lampą benzynową. Nadmiernie suchą powierzchnię

podłoża należy zwilżyć wodą. Następnie na tak przygotowaną powierzchnię nałożyć przez dwukrotne malowanie szczotkami preparat grzybobójczy.

5.3. Wykonywania tynków trójwarstwowych B.07.03.00

5.3.1. Tynk trójwarstwowy powinien być wykonany z obrzutki, narzutu i gładzi. Narzut tynków wewnętrznych należy wykonać według pasów i listew kierunkowych.

5.3.2. Gładź należy nanosić po związaniu warstwy narzutu, lecz przed jej stwardnieniem. Podczas zacierania warstwa gładzi powinna być mocno dociskana do warstwy narzutu.

Należy stosować zaprawy cementowo-wapienne – w tynkach nienarażonych na zawilgocenie o stosunku 1:1:4, – w tynkach narażonych na zawilgocenie oraz w tynkach zewnętrznych o stosunku 1:1:2.

5.4. Ogólne zasady wykonywania tynków renowacyjnych B.07.04.00.

Obrzutkę ażurową (50% powierzchni), jako pierwszą warstwę tynku renowacyjnego, stanowiącą warstwę kontaktową pod kolejne warstwy, nakłada się na matowo-wilgotnym podłożu. Można wykonać ją np. z tynku Ceresit CR 61 lub tynku cementowo-wapiennego zarobionego do właściwej konsystencji wodnym roztworem emulsji CC 81. Obrzutka o grubości 5 mm musi równomiernie pokrywać do 50% powierzchni podłoża.

Po jej stwardnieniu można nakładać kolejne warstwy tynku renowacyjnego. Łącznie 2 warstwy o grubości 1 cm każda warstwa. Kolejne warstwy tynku można wykonywać w odstępie 24 godzin.

Powierzchnie z tynku renowacyjnego oraz cementowo-wapiennego pokryć warstwą szpachli np. CR 64. Warstwa szpachli nie powinna przekraczać 5 mm. Przed nałożeniem szpachli, w celu uzyskania lepszej przyczepności gładzi, świeżą warstwę tynku renowacyjnego należy przeciągnąć ostrą miotłą i pozostawić do stwardnienia. Świeży tynk należy chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem i przez minimum 24 godziny należy zapewnić mu wilgotne warunki dojrzewania

5.6. Renowacja i uzupełnianie detali architektonicznych B.07.05.00.

Najstarsza część obiektu zachowała bogaty wystrój architektoniczny. Ich stan techniczny jest mocno zróżnicowany. Od dobrze zachowanych do znajdujących się w rozsypce. Zadaniem wykonawcy będzie wierne odtworzenie dawnego wystroju budynku. Efekt można osiągnąć poprzez wykonanie jako profili ciągnionych jak również zastosowanie gotowych profili lub sporządzenia gipsowego odlewu. Należy pamiętać o wyciągnięciu ostrych linii poziomych i pionowych. Dotyczy to między innymi opasek wokółłokiennych, pasów elewacyjnych, gzymsów, elementów przypominających płyciny.

Główce pilastrów należy oczyścić z warstw tynku i różnych powłok malarskich. W razie potrzeby wzmocnić je odpowiednimi preparatami i uzupełnić ubytki. Dlatego bardzo przydatne będą wcześniej wykonane szczegółowe fotografie.

5. Kryteria oceny jakości i odbioru

sprawdzenie zgodności z dokumentacją techniczną ułożenia wykładzin
sprawdzenie odbiorów międzyoperacyjnych podłoża i materiałów,
sprawdzenie dokładności spoin wg normy PN-72/B-06190.

6. Kontrola jakości

6.1. Zaprawy

W przypadku gdy zaprawa wytwarzana jest na placu budowy, należy kontrolować jej markę i konsystencję w sposób podany w obowiązującej normie.

Wyniki odbiorów materiałów i wyrobów powinny być każdorazowo wpisywane do dziennika budowy.

6.2 Zaprawy renowacyjne

Zaprawy renowacyjne muszą posiadać oryginalne opakowania z opisem zastosowania wyrobu.

6.3 Masy szpachlowe

Mieszanki podobnie jak zaprawy renowacyjne nie można wykonać na placu budowy z uwagi na zastosowanie wapna trassowego oraz mikrowłókna. Dlatego należy nabyć gotowy produkt w postaci suchej mieszanki. Masa szpachlowa powinna być dostarczona w oryginalnych opakowania z opisem sposobu użycia i zakresu stosowania.

7. Obmiar robót

Jednostką obmiarową robót jest m² dla powierzchni oraz 1m dla profili ciągnionych. Ilość robót określa się na podstawie projektu z uwzględnieniem zmian zaaprobowanych przez Inżyniera i sprawdzonych w naturze.

8. Odbiór robót

8.1. Odbiór podłoża

Odbiór podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót tynkowych. Podłoże powinno być przygotowane zgodnie z wymaganiami w pkt. 5.2. Jeżeli odbiór podłoża odbywa się po dłuższym czasie od jego wykonania, należy podłoże oczyścić i zmyć wodą.

8.2. Odbiór tynków

8.2.1. Ukształtowanie powierzchni, krawędzie przecięcia powierzchni oraz kąty dwuścienne powinny być zgodne z dokumentacją techniczną.

8.2.2. Dopuszczalne odchylenia powierzchni tynku kat. III od płaszczyzny i odchylenie krawędzi od linii prostej – nie większe niż 3 mm i w liczbie nie większej niż 3 na całej długości łąty kontrolnej 2 m.

Odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku:

- pionowego – nie większe niż 2 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 4mm w pomieszczeniu,
- poziomego – nie większe niż 3 mm na 1 m i ogółem nie więcej niż 6 mm na całej powierzchni między przegrodami pionowymi (ściany, belki itp.).

8.2.3. Niedopuszczalne są następujące wady:

- wykwity w postaci nalotu wykrystalizowanych na powierzchni tynków roztworów soli przenikających z podłoża, pilśni itp.,
- trwałe ślady zacieków na powierzchni, odstawanie, odparzenia i pęcherze wskutek niedostatecznej przyczepności tynku do podłoża.

9. Podstawa płatności

B.07.03.00, B.07.04.00 i B.07.05.00 zewnętrzne.

Płaci się za ustaloną ilość m² powierzchni ściany wg ceny jednostkowej, która obejmuje:

- przygotowanie zaprawy,
- dostarczenie materiałów i sprzętu,
- ustawienie i rozbiórkę rusztowań,
- umocowanie i zdjęcie listew tynkarskich,
- osiatkowanie bruzd,
- obsadzenie kraterki wentylacyjnych i innych drobnych elementów,
- reperacje tynków po dziurach i hakach,
- oczyszczenie miejsca pracy z resztek materiałów.
- wykonanie okładziny z wypełnieniem spoin i oczyszczeniem powierzchni,
- zamurowanie przebić,
- obsadzenie kraterki wentylacyjnych i innych drobnych elementów,
- reperacje tynków,
- oczyszczenie miejsca pracy z pozostałości materiałów.

10. Przepisy związane

PN-85/B-04500	Zaprawy budowlane. Badania cech fizycznych i wytrzymałościowych.
PN-70/B-10100	Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze.
PN-EN 1008:2004	Woda zarobowa do betonu. Specyfikacja. Pobieranie próbek.
PN-EN 459-1:2003	Wapno budowlane.
PN-EN 13139:2003	Kruszywa do zaprawy.
PN-EN 771-6:2002	Wymagania dotyczące elementów murowych.